

Arrest

nr. 305 375 van 24 april 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 Brugge

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 oktober 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor verzoekster en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 oktober 2022 diende verzoekster, samen met haar zoon, haar schoondochter en haar dochter, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingewet).

Op 25 oktober 2023 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag onontvankelijk voor verzoekster. Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij zijn arrest nr. 305 374 van 24 april 2024 vernietigde de Raad deze beslissing.

Op 25 oktober 2023 legde de gemachtigde aan verzoekster ook een bevel op om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Mevrouw,

Naam, voornaam: S. D. A., F. E. geboortedatum: 1962 geboorteplaats: (...) nationaliteit: El Salvador

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is zij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een période van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen

Betrokkene diende op 30.01.2020 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Dit VIB werd op 22.04.2022 afgesloten met de beslissing ‘weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming’ door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Betrokkene wist dat haar verblijf slechts werd toegestaan zolang haar VIB niet was afgesloten. Vermits haar VIB op 22.04.2022 negatief werd afgesloten, is haar verblijf niet langer gewettigd en is de termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen inmiddels dus ruimschoots overschreden.

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980).

Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind: betrokkene toont niet aan dat zij minderjarige kinderen heeft die in België verblijven

Het gezins- en familieleven: betrokkene verblijft samen met haar zoon en diens gezin (ov ...) en zijn [sic] dochter (ov ...) in België. Aangezien er zowel aan haar zoon en diens gezin en haar dochter een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, geldt de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor de ganse familie zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.

De gezondheidstoestand: betrokkene haalt geen medische elementen aan.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel met verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op de verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

In het enig middel voert verzoekster onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Ze licht het middel toe als volgt:

“II.1.4. Tevens bepaalt artikel 74/13 VW:

Art. 74/13. [1 Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]1

De verwerende partij stelt: Het gezins- en familieleven: betrokkene verblijft samen met haar zoon en diens gezin (ov ...) en zijn dochter (ov ...) in België. Aangezien er zowel aan haar zoon en diens gezin en haar dochter een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, geldt de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor de ganse familie zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is.

Zowel de negatieve beslissing ex art. 9bis VW, als de bevelen om het grondgebied te verlaten die betekend werden aan haar zoon en diens gezin (met minderjarig kind), maken het voorwerp uit van vernietigingsberoepen bij de Raad. Mocht deze beslissingen vernietigd worden door de Raad, waar de verzoekende partij van uit gaat, dan is dit onderdeel van de motivering in casu alvast niet langer deugdelijk en werd artikel 74/13 VW eveneens geschonden.”

Verzoekster citeert artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en het deel van de bestreden beslissing waar de gemachtigde motiveert in het licht van de voormelde bepaling, meer bepaald het stuk aangaande het gezins- en familieleven. Ze stipt aan dat ook de beslissing op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de bevelen om het grondgebied te verlaten die ter kennis werden gebracht aan verzoekster haar zoon en diens gezin het voorwerp uitmaken van vernietigingsberoepen bij de Raad. Mochten die beslissingen vernietigd worden, dan is dit onderdeel van de motivering niet langer deugdelijk en werd artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Beoordeling

Zoals verzoekster aanhaalt, luidt artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land”.

Uit het voorgaande blijkt dat de gemachtigde voor het nemen van de huidige verwijderingsbeslissing rekening moet houden met onder meer het gezins- en familieleven.

In casu heeft de gemachtigde in het bestreden bevel als volgt gemotiveerd over het gezins- en familieleven in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet: *“betrokkene verblijf samen met haar zoon en diens gezin (ov ...) en zijn [sic] dochter (ov ...) in België. Aangezien er zowel aan haar zoon en diens gezin en haar dochter een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, geldt de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst om aldaar machtiging tot verblijf te vragen voor de ganse familie zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is ”*

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de gemachtigde de beoordeling van het gezins- en familieleven heeft gebaseerd op het feit dat ook voor verzoekster haar zoon en diens gezin en haar dochter een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd en dat bijgevolg de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst geldt voor de ganse familie om aldaar een machtiging tot verblijf aan te vragen. De Raad heeft evenwel de bevelen voor verzoekster haar zoon en haar schoondochter en kleinkind vernietigd bij de arresten nrs. 305 373 en 305 372 van 24 april 2024. De motieven zijn dus inderdaad niet langer deugdelijk dat de verplichting om terug te keren naar het herkomstland om aldaar een machtiging tot verblijf aan te vragen voor de ganse familie geldt. Overigens blijkt ten overvloede uit het administratief dossier dat de gemachtigde aan de ganse familie niet had opgelegd om de machtiging tot verblijf in te dienen in het herkomstland, maar wel in Panama.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt in de aangegeven mate aangenomen.

In de nota met opmerkingen laat verweerder gelden dat de onontvankelijkheidsbeslissing van verzoekster is bekleed met het privilège du préalable en dus rechtsgeldig moet worden geacht tenzij en totdat de Raad daarover anders zou beslissen. De Raad moet evenwel vaststellen dat hij inderdaad bij arrest nr. 305 374 van 24 april 2024 de onontvankelijkheidsbeslissing heeft vernietigd. Verder stelt verweerder dat indien de onontvankelijkheidsbeslissing zou worden vernietigd, dit niet ipso facto inhoudt dat een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet moet aangenomen worden. Hij citeert de bepaling en stelt dat de gemachtigde bij het nemen van een verwijderingsbeslissing moet rekening houden met bepaalde fundamentele rechten, waaronder het gezins- en familieleven. Verweerder citeert de motieven uit de bestreden beslissing en wijst op het onderdeel van het middel waar verzoekster uitgaat van een hypothetische vernietiging van de bevelen om het grondgebied te verlaten van personen waarmee zij een gezin zou vormen. Verweerder herhaalt dat bestuurlijke beslissingen bekleed zijn met het privilège du préalable en dat de gemachtigde zich dan ook op die beslissingen kon baseren ook al zijn ze nog niet definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

De Raad volgt verweerder waar hij stelt dat een vernietiging van een onontvankelijkheidsbeslissing niet ipso facto leidt tot een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aangaande het bestreden bevel. Echter, zoals verweerder terecht opmerkt, vereist artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wel dat wordt rekening gehouden met bepaalde fundamentele rechten zoals het familie- en gezinsleven en moet de Raad

vaststellen dat de specifieke motieven dienaangaande in het bestreden bevel steunen op de bevelen die waren afgegeven aan haar familieleden, zoals aan haar zoon en diens gezin, zijnde de schoondochter en het kleinkind en dat erop wordt gewezen dat de verplichting om terug te keren naar het herkomstland om aldaar een machtiging tot verblijf aan te vragen voor de ganse familie geldt zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Zoals supra aangehaald werden de bevelen voor de zoon en schoondochter vernietigd, zodat er niet langer van het privilège du préalable kan worden uitgegaan en ze moeten worden geacht uit het rechtsverkeer te zijn verdwenen. Er werd ook ten overvloede aangestipt dat de gemachtigde aan de ganse familie niet had opgelegd om de machtiging tot verblijf in te dienen in het herkomstland, maar wel in Panama. Bijgevolg kan de Raad verweerder niet volgen in zijn conclusie dat geen schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is aangetoond.

Het verweer doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Het laatste onderdeel van het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 oktober 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

M. DENYS, griffier,

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES